

Nr 25

Av herr **Rimås**, om översyn rörande formerna för kungl. utrikesdepartementets förvaltning av anförtrodda medel.

I sin berättelse över den år 1957 verkställda granskningen angående statsverket har riksdagens revisorer under § 2 berört vissa förhållanden inom kungl. utrikesdepartementet samt på anförda skäl och i oförmått syfte föreslagit en skyndsam översyn av departementets organisation, exempelvis genom statens organisationsnämnd.

Riksdagens revisorer har till stöd för sitt förslag särskilt berört den omständigheten, att departementets ekonomibyrås möjligheter till sakprövning av olika medelsdispositioner starkt beskurits, och revisorerna har dessutom genom återgivna exempel visat, att resor och personalomflyttningar icke alltid planlägges eller kommer till utförande under tillräckligt beaktande av de ekonomiska synpunkter, som med hänsyn till utrikesförvaltningens betydande kostnader därvidlag måste tillmätas stor vikt.

Även andra förhållanden inom departementet synes mig emellertid vara av den art, att en blivande översyn borde utsträckas att omfatta jämväl formerna för departementets förvaltning av åt detsamma anförtrodda medel, varmed förstås medel som tillkommit på annat sätt än genom anslag över statsbudgeten, samt kontrollen och revisionen beträffande denna förvaltning. I samband med särskilt tre nu avslutade civila rättegångar, varav två emot departementet självt och en emot en av dess tjänstemän, har framkommit sådana omständigheter att kontrollen och revisionen beträffande förvaltningen av medel under departementets disposition inte synes vara betryggande. Advokaten Carl Patric Ossbahr, vilken varit ombud för kärandena i dessa mål, har i slutet av föregående år för annat ändamål upprättat en promemoria, ur vilken material kan hämtas till komplettering av de upplysningar som framkommit vid rättegången.

Med hänsyn till promemorians omfång torde den lämpligtvis under hand få ingivas till vederbörande utskott. Av handlingarna i ärendet samt av promemorian torde framgå, att vissa skyddsmakts- och personalmedel förvaltats på ett sätt, som ej synes stå i överensstämmelse med de principer, som i övrigt torde vara normgivande vid medelsförvaltning genom statliga organ. Sålunda har enligt promemorian en ensam befattningshavare kunnat praktiskt taget fritt disponera över tillgodohavanden, som tillhört förutvarande befattningshavare, och denna förvaltning har icke blivit föremål för vare sig revision eller verklig kontroll av överordnad tjänsteman. Betryggande revisions- och kontrollmöjligheter har med andra ord saknats.

Efter berörda rättegångars anhängiggörande har departementet ålagts att utgiva sammanlagt omkring 28 000 kronor. I detta sammanhang må även framhållas de betydande kostnader, som varit förenade med utredningar inom departementet och icke minst med justitiekanslersämbetets utredning, för vilken särskild personal tagits i anspråk under en tid av nära ett år.

Med anledning av det anförda hemställles,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om översyn rörande formerna för kungl. utrikesdepartementets medelsförvaltning i vad den avser åt departementet anförtrodda medel i syfte att åstadkomma en sådan organisation beträffande denna förvaltning, att garantier erhålles för en effektiv kontroll och revision av densamma.

Stockholm den 17 januari 1958

S. Rimås